

РЕШЕНИЕ

№ 34730

гр. София, 09.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6995** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба на „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА“ Сдружение, ЕИК -[ЕИК], представлявано от И. Р. С., чрез адв. К. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р- 22221022004199-091 -001 от 01.03.2023г., издаден от С. А. Г. - орган, възложил ревизията, и П. З. К. - ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение №908/03.07.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

С оспорения ревизионен акт на дружеството са установени допълнителни задължения за довносяне, както следва: за данък върху добавената стойност (ДДС) за периода от 01.12.2016 г. до 31.12.2018 г. и за корпоративен данък по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта относно определените задължения по Закона

за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди: м.12.2016 г., м.01.2017 г., м.04.2017 г., м.05.2017 г., м.07.2017 г., за периода от м.10.2017 г. до м.12.2017 г., за периода от м.03.2018 г. до м.10.2018 г., както и за м.12.2018 г., в общ размер на 54 992,62 лв., ведно с начислените лихви в размер на 27 350,97 лв.

В жалбата се излагат съображения, че РА е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон и несъответствие със събраните по делото доказателства. Поддържа, че констатациите в акта са неверни, вътрешно противоречиви и необосновани, като не почиват на установената в хода на ревизията фактическа обстановка. Твърди, че неправилно органите по приходите са приели наличие на облагаем оборот по смисъла на чл. 96 от ЗДДС за процесните периоди, вследствие на неточно тълкуване на сключените договори за спонсорство с Първа инвестиционна банка АД и М. България ЕООД, както и на договорите с БНТ за предоставяне на права за телевизионно заснемане и излъчване на спортни събития. Оспорва извода, че същите са свързани с осъществяване на стопанска дейност, като сочи, че ревизиращият екип не е съобразил спецификите на дейността в областта на спорта и приложимата нормативна уредба. В тази връзка излага, че договорът за спонсорство не е изрично уреден в действащото законодателство, включително в ЗДДС, като същият следва да се тълкува с оглед разпоредбите на Закона за физическото възпитание и спорта. Пзовава се на легалната дефиниция на понятието „спонсорство“, съгласно която то представлява финансиране с цел популяризиране, при което предоставените средства надхвърлят стойността на насрещната престация, поради което не съставлява облагаема доставка по смисъла на ЗДДС. Поддържа, че по силата на договорите със спонсорите Първа инвестиционна банка АД и „МЕЙТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, същите са предоставили целево финансови средства за подпомагане дейността на Българска федерация по художествена гимнастика, предназначени за обезпечаване на административни и спортни разходи. Соци, че средствата са разходвани за осъществяване на нестопанската дейност на сдружението, включително за възнаграждения на спортисти, треньори и административен персонал, както и за публични задължения, без да са използвани за рекламна дейност на спонсорите. Подчертава, че съгласно договорните клаузи сдружението не е поемало задължение за извършване на рекламни разходи, като такива, ако са реализирани, са били за сметка на самите спонсори. Излага, че несъобразяването на действителната воля на страните по договорите е довело до неправилен извод, че получените суми представляват възнаграждение за рекламни услуги и съответно доход от стопанска дейност. В подкрепа на твърденията си сочи представени в

хода на ревизията доказателства относно начина на разходване на средствата, включително вътрешни протоколи и решения на управителния съвет за разпределението им. По отношение на договорите с БНТ жалбоподателят възразява срещу квалифицирането им като бартерни сделки. Поддържа, че предоставянето на права за заснемане и излъчване е извършено в изпълнение на задължителни изисквания на Международна федерация по гимнастика, приложими при провеждането на международни спортни събития. Посочва, че осигуряването на телевизионно отразяване чрез национален оператор и предоставянето на международен сигнал са условие за провеждане на съответните прояви, като договорите подлежат на предварително одобрение от федерацията и неизпълнението им би довело до санкции, включително прекратяване на членството. Подчертава, че от излъчването на събитията не са реализирани приходи. С оглед изложеното моли съда да отмени ревизионния акт в обжалваната му част.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. К. Г., която поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски за експертизи и държавна такса, не претендира адвокатско възнаграждение. /л.281/

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрисконсулт А., която изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Прави възразение съдът да не кредитира заключението на съдебно-оценителната експертиза, като сочи, че същото не е изготвено в съответствие с изискванията на Наредба № 9/14.08.2006 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не представя становище по същество на жалбата.

Административен Съд С.- град, Трето отделение, 62 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема следното:

От фактическа страна:

Между страните не е налице спор, че ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221022004199-020-001/16.08.2022 г., връчена на 28.09.2022 г., впоследствие изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221022004199-020-003/30.11.2022 г. (л.54) и № Р-22221022004199-020-002/29.11.2022 г. (л. 57). Посочените актове са издадени от С. А. Г. – началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – П., която притежава правомощия по чл. 12, ал. 1 от ДОПК на територията на цялата страна съгласно Заповед № 3-

ЦУ-753/05.05.2022 г. /л.35/ на заместник-изпълнителния директор на НАП и е оправомощена със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г. /л.38/ на директора на ТД на НАП – С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

Срокът за извършване на ревизията е продължен до 27.01.2023 г. видно от ЗИЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионния доклад РД № Р- №Р-22221022004199-092-001/10.02.2023 г./л.60-90/, същият е връчен електронно на 13.02.2023г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу ревизионния доклад с вх. № 53-00-493/24.02.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С., което е прието за частично основателно. С ревизионния акт е извършено изменение на установените задължения за корпоративен данък за 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

Издаден е РА № №Р-22221022004199-091-001/01.03.2023 г./л.94-101/, връчен на дружеството по електронен път на 14.03.2023 г./л.102/.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2016 г. до 31.12.2018 г. в размер на 54 992,62 лв., ведно с начислените лихви в размер на 27 350,97 лв.

Допълнително установените задължения произтичат от извършени облагаеми доставки по смисъла на чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС. В хода на ревизионното производство е установено, че БФХГ е формирала през 2016 г. облагаем оборот за задължителна регистрация по ЗДДС по смисъла на чл. 96, ал. 2, т. 1 от закона, но не е подала заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Установено е още, че за ревизирания период дружеството е представило общо 39 броя фактури, издадени на дружества както следва:

- 8 (осем) броя фактури, издадени на БНТ;
- 13 (тринадесет) броя фактури, издадени на „ПЕТРОЛ“ АД;
- 9 (девет) броя фактури, издадени на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД;
- 4 (четири) броя фактури, издадени на Министерство на туризма;
- 1 (един) брой фактури, издадени на „Н. БЪЛГАРИЯ АД;
- 1 (един) брой фактури, издадени на ИНТЕРДАНС ЕООД;
- 1 (един) брой фактури, издадени на М. България ЕООД;
- 1 (един) брой фактури, издадени на Фондация С.- Европейска столица;
- 1 (един) брой фактури, издадени на ЗД „ЕВРОИНС“ АД.

Установено е, че „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА" е

сдружение- ЮЛ с нестопанска цел, вписано в Търговския регистър на Агенцията по вписванията на 12.04.2018 г. Седалището и адреса на управление е: [населено място], р-н С., [улица], ет. 4. Председател на сдружението е И. Р. С.. Дейността на БФХГ през ревизирания период е свързана с развитието на художествената гимнастика в страната като част от системата на физическото възпитание и спорта. Дейността на сдружението се осъществява от офис, находящ се в [населено място], [улица], ет.6, който се ползва съгласно договор за наем сключен с Министерство на младежта и спорта. Приходите на БФХГ се формират от финансиране от Министерство на младежта и спорта /ММС/, спонсорства, дарения и членски внос.

Сдружение „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА" няма и не е имало регистрация по ЗДДС.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди по ЗДДС.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на ревизията по издаване на процесния РА са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37. ат. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са представени документи и писмени обяснения, подробно описани в констативната част на РД.

На 28.11.2022 г. органите по приходите са извършили посещение в офиса на ревизираното лице, при което са прегледани първични и вторични счетоводни документи и счетоводни регистри. За извършените действия е съставен Протокол № 0704520/28.11.2022 г.

Проверени са данните, налични в информационната система на НАП.

Органите по приходите са приели, че през 2016 г. Българска федерация по художествена гимнастика е формирала облагаем оборот, обуславящ задължение за регистрация по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. В тази връзка е прието, че част от извършените доставки представляват рекламни услуги по договори за спонсорство, сключени със „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД; „Н. БЪЛГАРИЯ“ АД; „ПЕТРОЛ“ АД; „МЕЙТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД; МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА и „ИНТЕРДАНС“ ЕООД. Наред с това е констатирано, че приходите от предоставяне на права за заснемане и излъчване по договорите с БНТ също представляват доставки, които следва да се третираят като сделки по смисъла на чл. 1 от Търговския закон. В тази връзка е прието, че

стопанската дейност, осъществявана от Българска федерация по художествена гимнастика през процесния период, е извършвана по занятие, представлява източник на регулярни доходи и е насочена към реализиране на печалба. Органите по приходите са изложили съображения, че съгласно сключените договори за спонсорство ревизираното лице получава финансова подкрепа (икономическа облага) от спонсорите, срещу което поема задължение да осигури рекламно популяризиране на същите. Посочено е още, че в хипотезите, при които спонсорираното лице е длъжно да предостави насрещна престация – реклама, еквивалентна на полученото финансиране, правоотношението следва да се квалифицира като търговска сделка по смисъла на чл. 1 и чл. 286 от Търговския закон. Въз основа на изложеното е направен извод за наличие на насрещна престация, изразяваща се в предоставяне на рекламни услуги срещу получена финансова подкрепа от спонсорите.

По отношение на извършените от Българска федерация по художествена гимнастика доставки, изразяващи се в предоставяне на права за заснемане и излъчване по договорите с Българска национална телевизия, органите по приходите са приели, че предвид липсата на парично плащане същите следва да се квалифицират като бартерни сделки по смисъла на чл. 130 от ЗДДС.

В подкрепа на този извод е посочено, че съгласно сключените договори страните са поели задължение да си издадат взаимно насрещни, надлежно оформени данъчни фактури на еднаква стойност, съответстваща на действително договореното от лицензодателя (БНТ) телевизионно време за излъчване на рекламни форми по договора.

Отделно от това, по отношение на доставката по сключения договор със Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД също е направен извод, че се касае за бартерна сделка по смисъла на чл. 130 от ЗДДС.

В обобщение на изложеното органите по приходите са приели, че за периода от 01.01.2016 г. до 30.11.2016 г. БФХГ е реализирала оборот в размер на 92 874,00 лв., формиран от предоставени рекламни услуги и от предоставяне на права за заснемане и излъчване по договори с Българска национална телевизия. Прието е, че посочените дейности представляват независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3 от ЗДДС, доколкото се извършват с цел получаване на редовен доход, а реализираните приходи съставляват облагаеми доставки по чл. 12 от същия закон, формиращи облагаем оборот за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 2, т. 1 от ЗДДС. Въз основа на това е направен извод, че сдружението е следвало да подаде заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в 14-дневен срок, а именно до 14.12.2016 г., считано от

изтичането на данъчния период, през който е достигнат облагаем оборот от 50 000 лв., като такова заявление не е подадено. Констатирано е още, че сдружението не е било регистрирано по ЗДДС към 31.12.2018 г., нито през предходните периоди. Съобразявайки разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, органите по приходите са приели, че в хипотеза на неподаване на заявление за регистрация в срок, данъчнозадълженото лице дължи данък за извършените облагаеми доставки за периода от изтичане на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, до момента на отпадане на основанията за регистрация. Посочено е, че съгласно чл. 102, ал. 4 от ЗДДС тези задължения се установяват с ревизионен акт по реда на ДОПК. Прието е, че ако задължението за регистрация бе изпълнено своевременно, актът за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде издаден най-късно до 28.12.2016 г., поради което, считано от 29.12.2016 г., сдружението е следвало да има качеството на регистрирано лице и да начислява данък за извършените от него облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната. Установено е също, че и след този момент не са настъпили обстоятелства, водещи до отпадане на задължението за регистрация.

Фактурите, формиращи облагаемия оборот по чл. 96, ал. 2, т. 1 от ЗДДС, са подробно индивидуализирани по номер, дата на издаване, получател, предмет и стойност в табличен вид в ревизионния доклад.

1. „БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ“ /БНТ/- услуги по отдаване на права за заснемане и излъчване по договори, сключени с БНТ, в т.ч. за периодите:

- за м.05/2016г. на стойност 11994,00лв. с вкл.ДДС /по Договор от 04.02.2016г./;
- за м.11/2016г. на стойност 35880,00лв. с вкл.ДДС /по Договор от 11.11.2016г./;
- за м.12/2016г. на обща стойност 34950.00лв. с вкл. ДДС /по Договор от 11.11.2016г./;
- за м.05/2017г. на стойност 12 961.20лв. с вкл.ДДС /по Договор от 21.03.2017г./;
- за м.03/2018г. на стойност 2754,00лв. с вкл.ДДС /по Договор от 28.12.2017г./;
- за м.04/2018г. на стойност 6768,00лв. с вкл.ДДС /по Договор от 28.12.2017г./;
- за м.09/2018г. на стойност 107273,52лв. с вкл.ДДС /по Договор от 02.05.2018г./;

2. „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД с ЕИК[ЕИК]- извършена рекламна услуга, бартер по Договор от 02.07.2018г., в т.ч.:

- за м.07/2018г., на стойност 15076.00лв. с вкл.ДДС;

3. „НЕСТЛЕ БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК]- извършена рекламна услуга по СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПАРТНЬОРСТВО от 12.02.2016г. /финансова подкрепа/, в т.ч.:

-за м.03/2016г., на стойност 5000,00лв. с вкл.ДДС;

4. „ПЕТРОЛ" АД с ЕИК[ЕИК]- извършена рекламна услуга /2017г. на обща ст/ст 4000лв. и 2018г. на обща ст/ст 4000,00лв./ по Договор за спонсорство от 05.01.2016г., Анекс от 05.01.2016г. към договор от 05.01.2016г. и План-сметка по Договор за спонсорство от 05.01.2016г.. в т.ч.:

-за м.04/2017г. на обща стойност 2000,01лв. с вкл.ДДС:

-за м.10/2017г. на стойност 666,67лв. с вкл.ДДС;

-за м.11 /2017г. на стойност 666.67лв. с вкл.ДДС;

-за м.12/2017г. на стойност 666.65лв. с вкл.ДДС;

-за м.03/2018г. на стойност 666.67лв, с вкл.ДДС;

-за м.05/2018г. на стойност 666,67лв. с вкл.ДДС;

-за м.06/2018г. на стойност 666,67лв. с вкл.ДДС;

-за м.07/2018г. на стойност 666,67лв. с вкл.ДДС;

-за м.08/2018г. на стойност 666,67лв. с вкл.ДДС;

-за м.10/2018г. на стойност 666.65лв. с вкл.ДДС;

5. „МЕЙТ БЪЛГАРИЯ" ЕООД с ЕИК[ЕИК]- извършена реклама през 2017г. по Договор за спонсорство от 09.06.2017г., в т.ч.:

-за м.07/2017г. на стойност 20000,00лв. с вкл.ДДС:

6. „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА" АД с ЕИК[ЕИК]- извършена реклама по 3 бр.договори за спонсорство:

6.1. По Договор за спонсорство от 17.12.2015г.- извършена рекламна услуга през 2016г. на обща ст/ст 40 000,00лв. и през 2017г. на ст/ст 10 000.00лв., в т.ч.:

-за м.01/2016г. на стойност 30000,00лв. с вкл. ДДС;

-за м.11/2016г. на стойност 10000,00лв. с вкл.ДДС;

-за м.12/2017г. на стойност 10000,00лв. с вкл.ДДС;

6.2. По Договор за спонсорство от 22.12.2016г.- извършена рекламна услуга през 2017г. на обща ст/ст 50 000,00лв.. в т.ч.:

-за м.02/2017г. на стойност 30000,00лв. с вкл. ДДС:

-за м.04/2017г. на стойност 20000,00лв. с вкл.ДДС;

6.3. По Договор за спонсорство от 01.12.2017г.- извършена рекламна услуга през 2017г. на ст/ст 30000,00лв. и през 2018г. на ст/ст 20000,00лв., в т.ч.:

-за м.12/2017г. на стойност 30000,00лв. с вкл. ДДС:

-за м.12/2018г. на стойност 20000,00лв. с вкл.ДДС:

7. МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА с ЕИК[ЕИК]- извършена рекламна услуга през 2018г. по 2бр. договори, в т.ч.:

-за м.09/2018г. на стойност 10000,00лв. с вкл.ДДС;

-за м.04/2018г. на стойност 1000.00лв. с вкл.ДДС;

8. ИНТЕРДАНС ЕООД с ЕИК[ЕИК]- извършена рекламна услуга през 2018г., в т.ч.:

-за м.04/2018г. на стойност 1173.00лв. с вкл.ДДС:

Така с оспорения РА е установен ДДС за довносяне в размер на 54 992,62 лв. и лихви за забава в размер на 27 350,97 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП - С., във връзка с която е постановено Решение № 908/03.07.2023 г., с което РА е потвърден в обжалваната част.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-465/26.06.2023г, подадена чрез ДОДОП - С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

По искане на жалбоподателя е назначена и приета съдебно-оценителна експертиза (СОЕ) /л. 213-224/, изготвена от вещото лице Й. Д..

От фактическа страна се установява, че предмет на експертизата е определяне на пазарната стойност на конкретни рекламни дейности (участия на състезатели във фотосесии, рекламни материали и събития), предвид твърдението на приходната администрация за приравняване на стойността им към полученото спонсорско финансиране.

Експертизата приема, че сключените договори за спонсорство между СНЦ „БФХГ“ и спонсорите (вкл. ПИБ АД и „Мейт България“ ЕООД) са от типов характер, като съдържат общо формулирани задължения за рекламно участие, без конкретизация относно вид, обем, параметри, честота и стойност на отделните рекламни дейности. Липсват количествени и качествени показатели, които да позволят самостоятелно пазарно остойностяване на конкретни рекламни услуги.

По отделните поставени въпроси експертизата установява:

За 2016 г. по договора с ПИБ АД от 17.12.2015 г. не е реализирана фотосесия за календар с участие на гимнастички, нито е установено участие в заснемане на спонсорска заставка до 7 секунди в рамките на договорените отношения. Установеното рекламно съдържание (вкл. видеоклип) не е обвързано с конкретно договорно задължение. Поради това стойността на тези дейности е определена на 0,00 лв.

За 2018 г. по договора с ПИБ АД от 01.12.2017 г. е налице участие на гимнастички във фотосесии, но същите не са реализирани в изпълнение на конкретна договорна клауза за календар в рамките на този договор, а са свързани с други инициативи (вкл. благотворителни кампании за следващи периоди). Същевременно договорът не съдържа параметри за остойностяване. Поради това стойността на участието също е определена на 0,00 лв.

Относно участието в изложбата „Златните момичета“ през 2018 г. се установява, че събитието има популяризиращ и обществен характер, не е част от календар или рекламна кампания на спонсора и не е изрично предвидено в договора. Поради липса на договорна конкретика и пазарни ориентири, стойността на участието е определена на 0,00 лв.

По договора с „Мейт България“ ЕООД от 09.06.2017 г. е установено участие на състезателките във фотосесии, включително за календар на марката „М.“. Въпреки това, правата върху създадените изображения принадлежат на автора (фотографа), а договорът не съдържа параметри за отделно остойностяване на участието. При тези данни стойността на участието е определена на 0,00 лв.

Експертизата отчита също, че създадените фотографски произведения са обект на авторско право, принадлежащо на съответните автори, а участието на гимнастичките е обусловено от съгласие за използване на образа им, без да е обвързано с конкретно възнаграждение, подлежащо на самостоятелна оценка.

В заключение, вещото лице приема, че за всички разгледани хипотези липсват достатъчно данни и пазарни критерии за определяне на самостоятелна стойност на конкретни рекламни услуги, като във всички случаи стойността на участието е определена на 0,00 лв., поради липса на реално извършени или индивидуализирани рекламни дейности по смисъла на договорите.

По искане на жалбоподателя е назначена и приета съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) /л. 255-258/, изготвена от вещото лице Т. Р.. Заключениеето не е оспорено от страните и съдът го кредитира като компетентно и обективно изготвено. Процесните фактури са отразени в

посочените в таблица 2 счетоводни сметки, вещото лице е използвало данни от административната преписка и приложените по делото документи.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява следното:

С оспорения ревизионен акт са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 54 992,62 лв., ведно с начислени лихви в размер на 27 350,97 лв., формирани въз основа на приети за облагаеми доставки по спонсорски договори и договори за предоставяне на телевизионни права за периода 2016–2018 г. Общият облагаем оборот, върху който е начислен данъкът, възлиза на 329 955,72 лв.

Експертизата установява, че счетоводните записвания на жалбоподателя са извършени въз основа на първични счетоводни документи – издадени фактури по спонсорски договори, съответстващи договори и извършени банкови преводи. Налице е съпоставимост между фактурите, договорите и постъпилите плащания, като приходите са осчетоводени по кредита на сметка 719 „Други приходи“, а постъпленията – по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка“.

По отношение на разходването на средствата по спонсорските договори се установява, че същите са използвани за конкретно определени цели, удостоверени с договори и протоколи за разпределение. Средствата от основните спонсори (вкл. ПИБ АД и „МЕЙТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД) са насочени предимно към: изплащане на възнаграждения, осигуровки и данъци на административен персонал; възнаграждения на ръководни и спортни длъжности лица; изплащане на премии и награди на състезатели и треньори за постигнати резултати.

Счетоводството на жалбоподателя през процесния период е водено редовно – хронологично, аналитично и систематично, като позволява проследяване и проверка на всички стопански операции, включително връзката между приходи, разходи и съответните договорни основания.

Относно документалната обосновааност по смисъла на чл. 10 ЗКПО, експертизата констатира наличие на съответните документи, отразяващи стопанските операции.

В заключение, експертът приема, че определените с ревизионния акт задължения по ЗДДС и ЗКПО са изчислени правилно от ревизиращите органи.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица като компетентни и обосновани и съответни на доказателствата по делото. По отношение на СОЕ съдът намира, че заключението отговаря на поставените въпроси, но не служи за изясняване на спора, доколкото същият е правен и част от изводите на експерта съдът не кредитира, като същите ще бъдат коментирани в изложението.

I. От правна страна.

РА е потвърден от Директора на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С. с Решение №

908/03.07.2023 г. , издадено в срока по чл. 156 ал.6 от ДОПК.

Жалбата е подадена чрез административния орган на 26.06.2023 г., т. е. в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК/л.5/. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от възложителя и ръководителя на ревизията, вписани в ЗВР, след надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и 113 от ДОПК.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис, валиден към момента на издаването им.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите - негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т. 1 ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство. Всички актове в ревизионното производство - ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено

електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях усъвършенстван електронен подпис означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано

удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо, Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани. Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл.109 ДОПК.

Не се установяват основания за прогласяване на нищожност на оспорения ревизионен акт.

Ревизионният акт е изготвен в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден, издаден от компетентен орган. Неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложено надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

По приложението на материалния закон:

Настоящият състав намира, че спорът по същество е правен и е свързан с отговор на въпроса осъществявало ли е сдружението независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3 от ЗДДС чрез извършване на рекламни услуги и отдаване на права за заснемане и излъчване по договори сключени с БНТ, респ. законосъобразно ли е начислен ДДС за данъчен период м.12.2016 г., м.01.2017 г., м.04.2017 г., м.05.2017 г., м.07.2017 г., за периода от м.10.2017 г. до м.12.2017 г., за периода от м.03.2018 г. до м.10.2018 г., както и за м.12.2018 г. Следвало ли е БФХГ да подаде заявление за регистрация по ЗДДС по смисъла на чл. 96, ал.1 от ЗДДС до 14.12.2016 г.

В тази връзка следва да бъде съобразено следното:

Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12

последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Според изречение второ, когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Според чл. 102, ал. 4 ЗДДС в приложимата редакция за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък.

В случая страните не спорят, че сдружението е сключило договори за спонсорство и е представило фактури с сключени със „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО Е.“ АД, „НЕСТЛЕ БЪЛГАРИЯ“ АД; „ПЕТРОЛ“ АД; „М. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД; МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА, „ИНТЕРДАНС“ ЕООД, както и от отдаване на права за заснемане и излъчване по договорите с БНТ.

С оглед представените договори за спонсорство според ревизиращите БФХГ е извършвала независима икономическа дейност по чл. 3 от ЗДДС, като част от извършените доставки са рекламни услуги по съответните договори и е реализирало оборот, който надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., което е дало основание за прилагане на разпоредбата на чл. 102, ал. 3 и ал. 4, във връзка с чл. 12, във връзка с чл. 130 и чл. 96 от ЗДДС и начисляване на ДДС в размер на 54 992,62 лв., ведно с начислените лихви в размер на 27 350,97 лв.

Сдружението - жалбоподател застъпва тезата, че не е действала в търговско качество и неправилно са тълкувани договорите за спонсорство и договорите за предоставени права на БНТ за телевизионно заснемане и излъчване на събития, на които сдружението е домакин, респ., че с РА неправилно е прието, че получените парични средства по договорите за спонсорство представляват получени приходи от реклама, представляваща стопанска дейност за сдружението и съответно бартерна сделка.

Настоящият състав намира тези възражения за неоснователни.

Съдът споделя изводите на решаващия орган, че проверяваното лице извършва независима

икономическа дейност и съответно е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, вр. с ал. 2. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДДС данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. В чл. 3, ал. 2 от ЗДДС е дадена легална дефиниция на понятието "независима икономическа дейност". Независима икономическа дейност е и всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение. По чл. 3, ал. 2 ЗДДС критерий е извършването на дейност редовно или по занятие срещу възнаграждение, без оглед на качеството на лицето, което я извършва или вида на самата дейност.

В процесния случай на първо място, следва да се изясни понятието "независима икономическа дейност", което е легално дефинирано в чл. 3, ал. 2 от ЗДДС и как то се съотнася към конкретния казус. Според чл. 3, ал. 2 ЗДДС независима икономическа дейност е упражняването на свободна професия, а според ал. 1 данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност без значение от целите и резултатите от нея, като в ЗДДС точно е транспониран текстът на чл. 9, § 1 Директива 2006/112/ЕО, според който всяка дейност на производители, търговци или лица, извършващи услуги, включително професионални дейности, ще се разглежда като икономическа дейност (Решение № 17263 от 19.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6481/2013 г., I о). Разпоредбата на чл. 3, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС разширява кръга на независимата икономическа дейност, като постановява, че такава дейност "е и всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение". От граматичното и систематично тълкуване на цитирания текст на закона следва да се приеме, че независима икономическа дейност е освен посочената дейност в първата хипотеза, и всяка дейност, извършвана редовно или по занятие срещу възнаграждение. Докато в първия случай критерий за определянето на дейността като независима икономическа е качеството на лицето - производител, търговец или вида на упражняваната дейност, във втория случай, критерий е извършването на дейност редовно или по занятие срещу възнаграждение, без оглед на качеството на лицето, което я извършва или вида на самата дейност. В този смисъл Решение № 393 от 10.01.2012 г. на ВАС по адм. д. № 5069/2011 г., VIII о., Решение № 9251 от 27.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 12607/2011 г., VIII о.

В закона не се съдържа легално определение на понятието "редовно". Съдържанието на това понятие съдът определя с оглед смисловото значение на думата, като го противопоставя на антонимите ѝ – "инцидентно", "случайно". Съгласно чл. 9 § 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност "Всяка

дейност на производители, търговци или лица, предоставящи услуги, вкл. в областта на минното дело и земеделието, и дейностите на свободните професии, се счита за "икономическа дейност". Експлоатацията на материална и нематериална вещ с цел получаване на доход от нея на постоянна основа се счита по-специално за икономическа дейност". Директивата е транспонирана в националното ни право почти буквално, видно от дефиницията на чл. 3, ал. 2 ЗДДС. С оглед на това съдът приема, че правилно приходните органи са приели, че дейността на жалбоподателя изпълва съдържанието на законовата дефиниция. Това е така, защото сдружението е реализирало доходи чрез извършване многократно на рекламни услуги, без да документира доставките, нарушавайки счетоводното и данъчно законодателство, като няма данни да е подавало и годишни данъчни декларации по чл. 50 ЗДДФЛ. Видът на реализирания доход правилно е определен като доход от стопанска дейност. Извършвайки независима икономическа дейност, от която е получил доходи за себе си, жалбоподателят е надвишил прага за регистрация по ЗДДС през месец декември 2016 г., извършването на търговска дейност, в т.ч. облагаеми доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната, за сдружението представлява независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС. С оглед на това, правилно органът, издал обжалвания акт е приел, че дейността на БФХГ по извършване на облагаеми доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната през проверявания период представлява независима икономическа дейност, поради което същият е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС.

Според определението дадено в чл. 12, ал. 1 ЗДДС, "облагаема доставка", е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. В настоящият случай, според представените по делото доказателства, очевидно не може да се направи извод, че както извършването на рекламни услуги и отдаване на права за заснемане и излъчване по договорите с БНТ не е сторено с цел получаване на средства, респективно печалба.

Видно е, че вещото лице извършило СОЕ, е възприело фактически извод за предоставяне на рекламни услуги от страна на гимнастичките с нулева стойност, като това е обосновано с липсата на сключен договор с рекламна агенция и невъзможността да се определи конкретна пазарна цена на извършената реклама. Същевременно от заключението на вещото лице се установява, че всяка

дейност с рекламен характер, осъществявана от гимнастичките, е във връзка със сключени договори за спонсорство с посочените дружества. Наред с това, както е отбелязано от експерта, така и от представените по делото договори, се установява, че макар да липсва изрично определена парична стойност на рекламното участие, същото представлява насрещна престация срещу предоставените по спонсорските правоотношения средства.

При тези данни съдът формира изводът, че независимо от обстоятелството, че в договорите за предоставяне на услуга цената на рекламата е с нулева стойност, то предвид факта, че е установената обвързаност на рекламната дейност с конкретни спонсорски договори, предполагащи възмездност, то участието в рекламна дейност също има стойност. В тази ѝ част СОЕ не се кредитира от съда.

Съгласно принципите на данъчното право и икономическата логика на сделките, наличието на насрещни престации обуславя възмезден характер на правоотношението, независимо от липсата на изрично парично остойностяване.

От съдържанието на спорните договори, което е определящо за техния характер безпротиворечиво се налага извод за възмездност на същите. Не се спори, че съгласно същите спонсорираният дължи конкретна услуга – реклама, PR позициониране или публично признание, подробно описани в клаузите.

Следва обобщеният извод, че в случая е налице възмездна размяна на насрещни престации, която по своята правна същност съответства на бартерна сделка по смисъла на чл. 130 ЗДДС, а не безвъзмездно предоставяне на услуга с нулева стойност.

Бартерните сделки също представляват възмездни доставки по смисъла на закона, при които всяка от страните предоставя стока или услуга срещу насрещна престация. С оглед на това, стойността на тези доставки подлежи на данъчно третиране по общия ред. Предвид установеното органите по приходите достигат до извода, че в случая става въпрос за бартер по смисъла на чл. 130, ал. 1 от ЗДДС - т. е. доставка, по която възнаграждението /изцяло или частично/ е определено в стоки или услуги. Налице са две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава, и за купувач на това, което получава. Пзовавайки се на, ал. 2 на същия член ревизиращите посочили, че данъчното събитие и за двете доставки по, ал. 1 възниква по общите правила на закона. Доставката с по-ранна дата на възникване на данъчно събитие се смятала за авансово плащане /цялостно или частично/, по втората доставка /чл. 130, ал. 3 от ЗДДС/. С разпоредбата на чл. 130, ал. 4 от ЗДДС е въведено правило, съгласно което размерът на

данъчната основа за полученото авансово плащане е равен на размера на данъчната основа на доставката с по-ранна дата.

Ето защо, бартерните сделки следва да бъдат включени при формирането на облагаемия оборот по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, доколкото представляват облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната и не попадат в изрично предвидените от закона изключения. В случай, че осъществяваната от лицето дейност може да се определи като независима икономическа дейност по реда на чл. 3 от ЗДДС, то същото се явява данъчно задължено лице по смисъла на закона. В този смисъл Решение № 13630 от 31.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 893/2012 г., VIII о. Според разпоредбата на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС - "Облагаемият оборот" е сумата от данъчните основи на извършените от лицето: 1. облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; 2. доставки на финансови услуги по чл. 46; 3. доставки на застрахователни услуги по чл. 47". "Облагаема доставка" пък според определението дадено в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е "... всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго". Издадените фактури във връзка със сключените договори за спонсорство имат за предмет именно „договор за спонсорство и реклама“ (вж. л. 143 от Приложение 4), като предоставянето на рекламни услуги не е единствено формално отразено във фактурите, но и изрично уговорено като съществен елемент от съдържанието на самите договори.

Настоящата съдебна инстанция приема за установено по делото, че с процесните договори за спонсорство съответната страна е поела задължение за осъществяване на насрещна престация, релевантна за целите на облагането с данък върху добавената стойност, поради което е налице облагаема доставка на рекламни услуги.

Установява се, че сдружението е извършило дейности по популяризиране на спонсора, както и е предоставило права за излъчване на съответното спортно мероприятие по силата на договор с Българската национална телевизия. От събраните доказателства следва изводът, че БФХГ е осъществила насрещна услуга срещу предоставената финансова подкрепа. В чл. 8 от ЗДДС е посочено, че услуга е всичко, което има стойност и е различно от стока или пари в обращение. Тъй като телевизионните и радиоправата не са материална вещ (стока), те попадат в това определение и следователно прехвърлянето на телевизионни права е доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Липсата на плащане по договорите за отдаване на права на БНТ за

заснемане и излъчване на спортни събития води до извод за приложимост на чл. 130 от ЗДДС. По договор от 04.02.2016г. срещу отстъпените права БНТ се задължава да предостави на жалбоподателя телевизионно време за излъчване на рекламни форми на обща стойност 10 000лв. без ДДС, като в чл. 12 от същия е уговорено, че стойността на правата възлиза на сумата от 10 000лв без ДДС. По договор от 11.11.2016г. са договорени същите взаимни престации на стойност 75 000лв. без ДДС. По договор от 21.03.2017г. стойността на правата възлиза на сумата от 11000лв. без ДДС, като следва БНТ да предостави рекламno време на жалбоподателя на същата стойност. Същите договорки са постигнати и в договор от 28.12.2017г .за стойност от 8000лв. без ДДС. По договор от 02.05.2018г. лицензодателя получава телевизионно време за извършване на рекламни форми на обща стойност 40 000лв. без ДДС, а стойността на предоставените права възлизат на същата сума. По тези договори са издадени 8бр. фактури.

Допълнително, от данните по делото се установява, че във процесните фактури като начин на плащане е посочен „бартер“ с изключение на фактура № 33/20.04.2017г., което потвърждава възмездния характер на правоотношението и наличието на насрещни престации между страните. Безспорно договорите са възмездни, като всяка от страните получава икономическа ценност.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, свързани с начина на разходване на получените средства, доколкото това е обстоятелство, което не може да промени характера на правоотношенията между страните по спорните договори.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че данъчните органи правилно са установили размер на задължения по ЗДДС по реда на чл. 102, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. Цитираната разпоредба сочи, че в случаите, когато лицето е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Съгласно чл. 102, ал. 4, изр.1 и 2 ЗДДС/ в сила от 01.01.2018 г. /, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Разпоредбата на,

ал. 5/предишна, ал. 4/ от посочената норма предвижда, че задълженията по, ал. 4 се определят с ревизионен акт по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Поради изложеното, съдът намира, че с оспорения РА законосъобразно е начислен ДДС в размер на 54 992,62лв., ведно с лихви - 27 350,97 лв. за периоди м. 12.2016г.,м. 01.2017 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 10.2017 г. до м. 12.2017 г., от м. 03.2018 г. до м. 10.2018 г. и м. 12.2018 г.

В обобщение на горното, съдът намира, че Ревизионен акт № Р-22221022004199-091-001/01.03.2023 г., издаден от С. А. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП П. - орган, възложил ревизията и П. З. К., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден и с Решение № 908/03.07.2023 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, е издаден от оправомощен орган, в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа подробно изложение на фактическите и правни основания за неговото постановяване. Фактическите констатации са обосновани със събраните доказателства, а обжалваните данъчни задължения са установени в съответствие с приложимите материално правни разпоредби. Въз основа на изложеното, съдът намира, че ревизионният акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от ответника за присъждане на разноски за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, съдът намира претенцията за основателна и следва да присъди в полза на ответника сумата в размер на 200лв. юрисконсултско възнаграждение, равняващо се на 102,25 евро /сто и две евро и двадесет и пет цента/.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Ш отделение, 62-състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА“ Сдружение, ЕИК -[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № Р- 22221022004199-091 -001 от 01.03.2023г., издаден от С. А. Г. - орган, възложил ревизията, и П. З. К. - ръководител на ревизията потвърден в оспорената част с Решение № 908/03.07.2023 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за

приходите., относно установените на дружеството задължения по ЗДДС за данъчен период м.12.2016 г., м.01.2017 г., м.04.2017 г., м.05.2017 г., м.07.2017 г., за периода от м.10.2017 г. до м.12.2017 г., за периода от м.03.2018 г. до м.10.2018 г., както и за м.12.2018 г., в общ размер на 54 992,62 лв., ведно с начислените лихви в размер на 27 350,97 лв.

ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА“ Сдружение, ЕИК -[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в 102,25 евро /сто и две едно и двадесет и пет цента/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: